

Telemedicína ve vnitřním lékařství

Telemedicína je podle české Wikipedie definována jako dálkový přenos lékařských informací (tlak, tep atd.) od pacienta k doktorovi, prostřednictvím telekomunikačních a informačních technologií: obousměrné video, e-maily, chytré telefony, bezdrátové nástroje a další. Pomocí těchto technologií je zjišťován stav pacienta, vzdálené poskytování zdravotnických služeb a je poskytována konzultační činnost na dálku. Důsledkem toho je zlevňování léčby, větší transparentnost při rozdělování financí a v delším časovém horizontu i zlepšení kvality života. Tolik definice. V době covidové pandemie telemedicínu (minimálně ve formě telefonických konzultací) praktikovali nejspíše všichni lékaři v České republice. Tato doba přinesla také nový aspekt „distanční“ medicíny – kromě jednoduchosti a dostupnosti pro pacienta a nižších nákladů pro plátce péče vstoupila do hry také bezpečnost pro pacienta i zdravotníky s ohledem na možnost nákazy nejen kontaktem ve zdravotnickém zařízení, ale i během cesty k lékaři. Telemedicína nicméně neznamena jen konzultace na dálku a sledování vybraných parametrů, ale zahrnuje i možnosti distanční terapie. Články na toto téma přinášejí příklady využití telemedicíny v kardiologii, diabetologii a v rehabilitačním lékařství. Náplň aktuálního čísla časopisu Vnitřní

lékařství jistě není vyčerpávajícím přehledem využití telemedicíny v interních oborech, spíše představuje „ochutnávku“ na toto téma a ukazuje její možnosti i těm, kteří zatím žádnou zkušenost nemají. Jsem rád, že autoři článků do svých textů zahrnuli také obecnější informace o principech telemedicíny, které pro čtenáře mohou být podnětem k dalšímu samostudiu i mimo oblast medicíny. Základní znalosti telemedicínských technologií budeme do budoucna určitě potřebovat. Z pohledu klasické interny jistě můžeme namítnout, že osobně odebranou anamnézu a fyzikální vyšetření nemůžeme nahradit dálkovou komunikací s pacientem a na dálku získanými daty. Toto zcela určitě platí při prvním vyšetření pacienta, na počátku diagnostiky jeho onemocnění, případně při nestandardních situacích v průběhu jeho sledování. Při rozsahu a objemu péče, kterou dnes v interních oborech poskytujeme chronickým pacientům, je využití telemedicínských technologií zcela racionální, a nezbytně bude zasahovat do stále více oblastí medicíny. Budme tedy otevření k novým obzorům, které se před námi objevují, byť jsme si je v době svého studia ani nedokázali představit.

Zdeněk Monhart